

ඉස්සන් වගාව හා උරු ගොවියෝ

බටහිර විද්‍යාව බිහි වී ඇත්තේ ම බටහිර ග්‍රීක යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි චින්තනය මත පදනම් වී යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි සංස්කෘතීන්හි ය. එබැවින් බටහිර විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්වීම යනු බටහිර පාරිභාෂික වචනවලට සිංහලෙන් වචන විකක් නිර්මාණය කර ඉගැන්වීම යැයි සිතූ අයට අද ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය ගැන එතරම් අවබෝධයක් නැතිවා වන්නට පුළුවන. එදා තවත් සමහරකුට අවශ්‍ය වූයේ ඉංග්‍රීසි වචන එලෙස ම යොදාගනිමින් සිංහලෙන් විද්‍යාව ඉගැන්වීම ය. මේ කොයිකාටත් අවශ්‍ය වූයේ ඉංග්‍රීසි විද්‍යාව (බටහිර විද්‍යාව) සිංහලෙන් ඉගැන්වීම මිස සිංහල විද්‍යාවක් සිංහලෙන් ඉගැන්වීම නොවේ. සිංහල විද්‍යාවක් යනු එක් අතෙකින් සිංහල සංස්කෘතිය පදනම් කර ගනිමින් නිර්මාණය කෙරෙන දැනුම් පද්ධතියක් ඇතුළත් විද්‍යාවකි. අනෙක් පැත්තෙන් සිංහල විද්‍යාවක බටහිර විද්‍යාව සිංහල සංස්කෘතිය තුළට අවශෝෂණය කරගැනීමෙන් බිහිකෙරෙන දැනුම් පද්ධතියක් ද වෙයි. බටහිර සංස්කෘතික ආධිපත්‍යය කෙතරම් ද යත් එය සිංහල හෝ වෙනත් බටහිර නොවන සංස්කෘතියකට අවශෝෂණය කර ගැනීමටත් ඉඩක් ඇත්තේ නැති තරම් ය. දැනුවත් ව එවැන්නකට මැදිහත්වන්නකුට හැරෙන්නට වෙනත් බොහෝ අයට බටහිර විද්‍යාව බටහිර නොවන සංස්කෘතියකට අවශෝෂණය කරගැනීම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් හෝ ඇති නොවේ. එවැනි ප්‍රශ්නයක් ඇති නොවන තත්ත්වයකට අප බොහෝ දෙනා පත් කිරීමට බටහිර සංස්කෘතික ආධිපත්‍යය සමත් වී ඇත.

බටහිර විද්‍යාව සාමාන්‍ය පන පීචනය සමග සම්බන්ධවන අවස්ථාවක් දෙකක් සලකා බැලීමෙන් ඉංග්‍රීසි වචනවලට සිංහල වචන ගැටගැසීමේ බරපතලකම තේරුම් ගත හැකි ය. අපි farmer යන ඉංග්‍රීසි වචනය සලකා බලමු. ඉංග්‍රීසි farmer යන වචනයෙන් කියැවෙන්නේ සිංහලෙන් ගොවියා යන්නෙන් කියැවෙන්න ම නොවේ. එමෙන් ම ඉංග්‍රීසි harvest යන්නෙන් අස්වැන්නට වඩා වෙනත් තේරුමක් ලැබෙයි. මේ farmer හා harvest යන වචන දෙක බටහිර විද්‍යාවේ පමණක් නොව ඉංග්‍රීසිනගේ ඵලදායී පීචනයේ දී ද යෙදෙන වචන දෙකකි. ඒවා සඳහා යොදාගන්නා සිංහල වචන ද එපරිදි ම සිංහල පන පීචනයේ දී භාවිතා කෙරෙයි.

මෙරට සංස්කෘතියෙහි ගොවියා යන වචනය මෙතෙක් යොදා ගැනුණේ හේන් ගොවියා, කුඹුරු ගොවියා ආදී වශයෙනි. ඒ ගොවියා යන වචනය සමග ගොවිතැන යන වචනය ද බැඳී ඇත. ගොවියා සිංහල සංස්කෘතියෙහි මෙතෙක් ගොවිතැන් කෙළේ බිම ආශ්‍රිතව ය. පොළොව සමග ඔට්ටු වී කරන ඇතැම් ක්‍රියා ගොවිතැන් ලෙස හැඳින්වීණි. ඒ ගොවිතැන ගස් වැල් සමග බැඳුණු ගොවිතැනක් විය. කුඹුරු සකස් කරගත් ගොවියා වී වැපුරුවේ ය. ගොයම් පැළ බිහි වී වික කාලයකින් පසුව ගොවියා අස්වැන්න නෙළා ගත්තේ ය. එසේත් නැතහොත් හේන් ගොවියෙක් හේන පුළුස්සා ධාන්‍ය වර්ගයක් හෝ වෙනත් බීජ වර්ග වර්ගයක් වපුරා පසුව අස්වැන්න නෙළා ගත්තේ ය.

එසේ වුවත් බටහිර විද්‍යා දැනුම අනුව ගොස් අද අප ගොවියා යන වචනය යොදා ගන්නේ ඉංග්‍රීසි ගොවියාට අනුරූපව ය. එනම් ඉංග්‍රීසි farmer යන්න වෙනුවෙනි. ඉංග්‍රීසියෙන් farmer යන්නෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ හේන් ගොවියා, කුඹුරු ගොවියා වැනි ගොවීන් නොවේ. එහි දී ඇපල් වගා කරන්නකුට ද farmer යන වචනය යොදා ගත හැකි ය. අපට ගොවියා යන්න මෙහි දී ඇපල් වගා කරන්නන් නොමැති වුව ද කෙසෙල් වචනෙන් ගැන කිසිම වකිතයකින් තොර ව යොදාගත හැකි ය. ඒ කෙසෙල් ගොවියා ද පොළොව සමග ඔට්ටු වී යම් හෝගයක් වගාකරන තැනැත්තකු නිසා ය. ඔහු ද කෘෂි පීචනෝපායක යෙදෙන්නෙකි. එහෙත් ඉංග්‍රීසියෙහි farmer යන්න භාවිතා කරන්නේ එසේ කෘෂි පීචනෝපායක යෙදෙන පුද්ගලයන් සම්බන්ධයෙන් පමණක් නොවේ. ඉංග්‍රීසි farm යන්නෙන් කියැවෙන ගොවිපොළ හෝග වගාවන් පමණක් කෙරෙන තැනක් නොවේ. බටහිර උරුන් ඇතිකරන්නකු උරු කොටුවට කිසිතේන් ද ගොවිපොළක් නැත්නම් farm කියා ය. මෙහි ප්‍රතිඵලය නම් farmer යන්නට ගොවියා යැයි කීමෙන් අප නොදැනුවත්ව ම උරු කොටුවකට ද, උරු ගොවිපොළ යැයි කීමට පුරුදු වීම ය. බටහිර රටවල farm යන්නෙන් මස් පිණිස සතුන් ඇතිකරන තැන් ද හැඳින්වෙයි.

අද ඉස්සන් ඇතිකිරීමට යම් පිරිසක් ඉස්සන් වගාකිරීම යැයි කියති. ඔවුන්ට අනුව ඉස්සන් ඇති කරන්නෝ වගා කරන්නෝ වෙති. මේ යෙදුම අපට බටහිර විද්‍යාවෙන් ලැබුණු දෙයකි. ඉස්සන් ඇතිකරන්නන් ගොවීන් වූ විගස අපේ ගොවියා යන වචනය ද කිසිම ශෝභාවකින් තොරව ම වෙනස් කෙරෙයි. අප නොදැනුවත් ම ගොවියා යන වචනය මස්

පිණිස සතුන් ඇති කරන්නන්ට ද යොදා ගැනෙන්නේ මෙතෙක් ඒ වචනයට තිබූ අරුත වෙනස් කරමිනි. පෙර කල ගොවියා හෝග වගාව සඳහා තම ශ්‍රමය කැපකළ තැනැත්තෙක් විය. එදා ගොවියා පොහෝ දිනවල උදැල්ලෙන් වැඩක් පළක් නොකෙළේ තමාගේ අවශ්‍යතාවයකට නොවුවත් ඒ හේතුවෙන් පණුවකු ගැබවීමකු වැනි සත්ත්වයකු මිය යෑමට ඉඩ තිබූ හෙයිනි. එහෙත් අද ඉස්සන් ගොවිභූ, උරු ගොවිභූ ආදීහු මස් පිණිස දැනුවත්ව ම සතුන් ඇති කරති. ගොවියා පිළිබඳ ව සිංහල සමාජයේ තිබූ අදහස තවමත් නොහැකි පවතින නමුදු උරු ගොවීන් වැඩිවත් ම ඒ අදහස හැකි වී සතුන් ඇති කරන්නන් පමණක් නොව සතුන් මරන්නන් ද ගොවීන් ලෙස හැඳින්වෙනු ඇත. පාසලේ දී උරු ගොවීන් ගැන ඉගෙන ගනිමින් වැඩෙන වත්මන් පරම්පරාව ලොකු මහත් වූ පසු සිංහල සමාජයේ ගොවීන් ඉංගිරිසි සමාජයේ සතුන් ඇතිකරන farmer ගණයාගෙන් වෙනස් නොවනු ඇත.

අස්වැන්න ද එසේ වෙනස්වන වචනයකි. එදා අස්වැන්න කපා ගෙට ගැනීම ඉතා හක්තියෙන් කළ දෙයක් විය. අස්වැන්න යන වචනය එදා යොදා ගනු ලැබුයේ හෝග අස්වැන්න සඳහා ය. එහෙත් අද ඉස්සන් අස්වැන්න, මාළු අස්වැන්න ආදිය ද ක්‍රමයෙන් භාවිතයට පැමිණෙමින් පවතියි. තවමත් උරු අස්වැන්නක් ගැන අසන්නට නොලැබුණ ද ඒ යෙදුම ද වැඩි ඇතක පවතින්නක් විය නොහැකි ය. මේ සියල්ලෙහි ප්‍රතිඵලය වනුයේ අප නොදැනුවත් ම අපේ වචන භාවිතය ද වෙනස් වීම ය. ඒ සමග අපේ සංස්කෘතිය ද වෙනස් වෙයි. අපේ ආකල්ප වෙනස් වෙයි. ආකල්ප වෙනස්වීමත් සමග අනාගතයේ දී අපේ චින්තනය වුව ද වෙනස් විය හැකි ය.

චින්තනය, සංස්කෘතිය, ආකල්ප ආදිය වෙනස් නොවන, වෙනස් නොවිය යුතු දෑ නොවේ. එහෙත් වර්තමානයේ දී ඒවා වෙනස් කෙරෙන්නේ බටහිර යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි සංස්කෘතික ආධිපත්‍යය විසිනි. මේ රටට බෞද්ධ සංස්කෘතිය යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි සංස්කෘතික ආධිපත්‍යය මගින් වෙනස් කෙරෙයි. එහි දී බටහිර විද්‍යාව ද පාසල් හා ජනමාධ්‍ය ඔස්සේ නිල වශයෙන් ම යොදා ගැනෙන්නේ අපට ඒ ගැන සිතීමටවත් ඉඩක් නොසපයමිනි. මෙයට සමාන්තර ව තවත් රටකට දැ සිදුවන්නේ ඊනියා උගතුන් සම්බන්ධ කර ගනිමිනි. පාසල් හා විශ්ව විද්‍යාල අප සිතනවාට වඩා අප සංස්කෘතික යටත්විජිතවාදයෙහි ගිල්වා තැබීමට ආධාර කරයි.

බටහිර අධ්‍යාපනය විසින් බිහිකෙරෙන උගතුන් විචාරශීලී බව, විශ්ලේෂණය ආදිය ගැන මොනවා කියවීමට ද ඔවුන්ගේ විචාර ශක්තිය ඒ අධ්‍යාපනය විසින් මොට කෙරී ඇත. ඔවුන් තම විෂය සම්බන්ධයෙන් සුළු පරිමාණයේ විචාරශීලී බවක් සමහරවිට අත්කරගන්නවා විය හැකි ය. එහෙත් විෂයන් බාහිර ව ඔවුන්ගේ විචාරශීලීබව නොගිණිය හැකි ප්‍රමාණයකට අඩු කෙරෙයි. එය බටහිර අධ්‍යාපනය අප මත බලයෙන් පැවීමේ ප්‍රතිඵලයකි. බටහිර විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්වීමට දිරි දුන් උගතුන් ඉහත සඳහන් කිසිවක් එදා නොසිතන්නට ඇත. එහෙත් අඩුම තරමින් දැන් ඒ සම්බන්ධයෙන් සිතිය හැකි තත්ත්වයක සමාජය පවතියි. එහෙත් තවමත් මෙරට උගත්තු මේ කිසිවක් ගැන නොසිතති.

පසුගිය කාලයේ සමාජයේ අපරාධ රැල්ලක් ඇතිවීමට හේතුව අපේ ආකල්ප යම් ප්‍රමාණයකට වෙනස් කෙරී තිබීම ය. මාළු අස්වැන්නක් ගැන කතා කරන පාසල් සිසුවාට සතුන් මැරීමේ ආදිතව ගැන කියා නොදෙයි. ඒ වෙනුවට සතුන් මැරිය යුතු ය යන අදහස වක්‍රාකාරයෙන් හෝ පාසල මගින් සිසුවාට ලබාදෙයි. උදෑසන පන්සිල් ගෙන අධ්‍යාපනය ආරම්භ කර දහවල් නර්සිස ගාථා කියා පාසලෙන් පිටවන සිසුන්ට ඒ අතරමැදි දෙන්නේ තනිකර ම යුදෙව් ක්‍රිස්තියානි අධ්‍යාපනයකි. සිසුහු දෙලොවක් අතර ජීවත් වෙති. තවමත් ඔවුන් හා අප ජීවත්වන්නේ ලෝක දෙකක ය. එහෙත් කාලයාගේ ඇවෑමෙන් අප මුළුමනින් ම බෞද්ධකම අත්හැර ගන්නා දිනයක් උදාවනු ඇත. එද්ට බෞද්ධකම යනු හුදු සංකේතයක් පමණක් බවට පත්වනු ඇත. සංකේතාත්මක ව පන්සිල් ගැනීම වැනි දෑ පමණක් එදාට සිදු වනු ඇත. අද පවා පන්සිල් ගැනීම හුදු වාරිතූයක් පමණක් බවට පත්වෙමින් ඇත.

බටහිර විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්වීම නිසා සිංහල සමාජයට ක්‍රමයෙන් කාන්දුවන්නේ බටහිර අදහස් ය. සිංහලෙන් බටහිර විද්‍යාව ඉගැන්වීම යන්න ගැන අප කරුණු හරිහැටි නොහැදෑරීමේ ප්‍රතිඵල දැන් දැන් සමාජයේ පිළිබිඹු වෙමින් පවතියි. එක් පැත්තකින් බටහිර විද්‍යාව සිංහලෙන් ඉගැන්වීමට නොහැකි වීමේ ප්‍රශ්නය ඇත. එය ඉංගිරිසියෙන් හෝ සංස්කෘතයෙන් හෝ බුදු දහම ප්‍රකාශ කිරීමට නොහැකිවූයේ මෙහි. ඒ අතර වචන වාත්තුවෙන් හා දැනටමත් සිංහලයෙහි ඇති අස්වැන්න, ගොවියා ආදී වචන සංස්කෘතියෙන් පිට වෙනස් අදහස් දෙන පරිදි, එනම් ඉංගිරිසියෙහි

අනුරූප ව යොදා ගැනෙන වචනවල අදහස් දෙන පරිදි, භාවිතා කිරීමෙන් සිංහල සමාජය ආකල්පීය වශයෙන් වෙනසකට භාජනය කිරීමක් සිදු වෙයි.

එසේ නම් අප කළ යුතු වන්නේ බටහිර විද්‍යාව සිංහලෙන් නුගැන්වීම ද? නැත. අප කළ යුතුව තිබුණේ බටහිර විද්‍යාව අපේ සංස්කෘතිය තුළට අවශෝෂණය කිරීම ය. බටහිර විද්‍යාව අපේ සංස්කෘතිය තුළට අවශෝෂණය නොකර එය අනුකරණය කිරීමෙන් අපට ප්‍රශ්න ඇති වී තිබේ. නැත්නම් ප්‍රශ්න ඇතිවෙමින් පවතියි. මෙය බටහිර විද්‍යාවට පමණක් සීමා වූ දෙයක් නොවේ. බටහිර විද්‍යාවේ එය සිදුවන්නේ අද ය. ජනසමාජයට බටහිර විද්‍යාත්මක අදහස් පැතිර යන්නේ මෑත කාලයක සිට ය. අනෙක් ක්ෂේත්‍රවල මෙය සිදු වූයේ පණයේ දශකයේ දී ය. විශේෂයෙන් ම අනුකාරක පේරාදෙණි සාහිත්‍ය විචාරය තුළ මෙරට සමාජයට සිදු වී ඇති හානිය ඉමහත් ය. ඊනියා සමාජයේ විද්‍යාවන් ඔස්සේ බිහි කරන ලද අනුකාරක ඇංකර අහිත අද සමාජයේ බුද්ධිමය ආධිපත්‍යය දරන පිරිස වෙති. පාසල්, විශ්ව විද්‍යාල හරහා පමණක් නොව අද ජනමාධ්‍ය හරහා ද මේ ඇංකර අහිත සමාජයට අයහපතක් ම කරති. මෙරට අද සමාජයේ ඇති වී තිබෙන පරිභාණියට පේරාදෙණි විශ්ව විද්‍යාලය විසින් කෙරී ඇති දායකත්වය තවමත් නිසියාකාර අධ්‍යයනයකට භාජනය වී නැත. පේරාදෙණිය හා කොළඹ විශ්ව විද්‍යාල සමස්තයක් ලෙස ගත්කල අනුකාරක ඇංකරයන්ගේ විප්ලවය වෙයි.

මහාචාර්ය නමින් ද සිල්වා